

uheldigt. Men saa siges det, at det ikke kan betragtes som dansk, naar ikke samtlige Deltagere i Firmaet eller samtlige Medlemmer af det „uansvarlige Selskabs“ Bestyrelse have fast Hjem i Danmark. Derved fremkommer der en vanskelig Stilling for saadanne Firmaer, som virke f. Eks. baade i Danmark og Norge, hvad man jo har haft Eksempel paa, saaledes at Firmaet har Hjemsted baade i Kristiania og i Kjøbenhavn, og saaledes at Deltagerne i Firmaet respektive bo i Norge og i Danmark. Saa anse Firmaer komme til at indtage en mærkelig Stilling, thi de kunne hverken kaldes udenlandske eller danske Firmaer. Jeg tror, at man skulde være noget mere fulant i saa Henseende, og for saa vidt Firmaet blot har Forretningskontor og virker her i Kjøbenhavn, synes jeg ikke, at man skulde lægge saa megen Vægt paa, om der blandt Firmaets ansvarlige Deltagere eller i Bestyrelsen er en Person, der ikke har fast Hjem i Danmark. — Det er de vigtigste af de Punkter, jeg skal standse ved. Ja, maasse maa jeg blot gøre en lille Bemærkning, som er lidt pudsig. Jeg indser ikke, hvorfor det — i § 28 — kun er Portrætbuster, som vedkommende asportrætterede skal give sit Samtykke til at offentliggøre Gengivelser af. Hvis man vil fremstille en hel Person, burde man dog ogsaa have Tilladelse dertil.

Men den højtærede Minister vil vist indrømme, at selv om der kommer nogle Endringer paa disse Punkter, saa er det af den Slags Ting, som ikke ville fremkalde nogen Uoverensstemmelse mellem norsk og dansk Ret. Paa Punkter, som ere af Betydning, vil det maasse derimod være mere betænkeligt at gøre Forandring, f. Eks. i Lovens Hovedbestemmelse om, hvor længe Forfatter og Kunstnerretten varer. Man har nu villet udstrække ogsaa Kunstnerretten til 50 Aar efter Kunstnerens Død. Det vil sige, at naar en Kunstner f. Eks. i en ung Alder, naar han er 20 Aar, udfører et Kunstværk, og han saa lever, til han er 70 Aar, saa er det 50 Aar, og desuden skal Bestyttelsen være 50 Aar endnu. Det er altsaa i 100 Aar, at Bestyttelsen for det Kunstværk varer efter dette Lovforslag. Det forekommer mig, at det er noget langstrakt. Man kan sige, at om 100 Aar er al Ting glemt, der er ingen, der til den Tid bryder sig om det

Kunstværk. Men inden de 100 Aar kunde der have fundet Reproduktion Sted til Nytte og Fornøjelse for mange, men paa Grund af mere tilfældige Omstændigheder har det maasse ikke kunnet ske, f. Eks. fordi Kunstnerens Samtykke ikke har kunnet faas. Jeg har nogen Betænkelighed ved at gaa til en Bestyttelse af saa lang Varighed. Men paa den anden Side erkender jeg, at hvis de i Norge have vedtaget denne Tidslængde — jeg har ikke læst den norske Lov, men jeg antager, det er Tilfældet — saa vil det ganske vist være betænkeligt, om vi her vilde indrømme Kunstnere og Forfattere en kortere Bestyttelse end i Norge.

P. G. C. Jensen: Jeg slutter mig ganske til den Anbefaling af Lovforslaget, som de ærede foregaaende Talere have udtalt. Ogsaa jeg ønsker meget levende, at dette Lovforslag maatte føres igennem, og jeg tvivler heller ikke om, at dette høje Ting vil vedtage det væsentlig uforandret og saaledes gøre sit til, at vi kunne faa fyldestgørende Bestemmelser om Forfatter- og Kunstnerretten. — Jeg skal ikke komme langt ind paa Detailler, men et Par enkelte Punkter vil jeg dog tillade mig at nævne.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, der nylig satte sig, om, at der i Lovforslaget mangler Bestemmelse om, hvorvidt en Forlægger kan overdrage sin Ret til en anden Forlægger. Det er et Forhold, som man for Øjeblikket maa løse paa den Maade, at man i Kontrakten med Forlæggeren, naar det har Interesse for en, udtrykkelig maa forbyde det. Det er foresaldet for mig paa andres Vegne i et givet Tilfælde, at jeg fandt mig foranlediget til udtrykkelig at vedtage, at Overdragelse ikke maatte finde Sted til nogen anden Forlægger. Det kan jo være af største Interesse, i alt Fald af meget væsentlig Interesse, for en Forfatter, at han udkommer paa et anset Forlag, og der kan være Omstændigheder, hvor han paa ingen Maade vil finde sig i at udkomme paa et mindre anset Forlag, og for at forebygge dette maa man for Eiden udtrykkelig tage Forbehold med Hensyn dertil.

Et særligt Forhold, jeg vil tillade mig at berøre, er et Punkt, der vedrører Kunstnerretten. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at der er en gældende Lov-